

[Johs. Hansen.]

Forslag. Jeg kunde fristes til at sige over for denne Tale, at det i Virkeligheden er betegnende, at man fra den Side, efter at have medvirket til, at det er gaaet Konverteringen, som det er, straks tager Chancen for: med det som Udgangspunkt at søge at skabe Lettelse; at skabe Fordele for væsentlig andre Dele af Befolkningen end dem, Konverteringen og Rentepolitikken sigtede paa. I Virkeligheden er det jo saaledes, at de, der bliver hjulpet ved den foreslaaede Skattelettelse, aldeles ikke behøver at være de samme Mennesker, i mange Tilfælde heller ikke vil være det, som særlig vilde have faaet Fordel af Konverteringen. Man vil nu ude i Landet, fordi Renten i Øjeblikket næppe bliver sat ned — der er maaske Fare for, at den oven i Købet vil stige —, paa dette Grundlag søge at skabe en Agitation for noget ganske andet, nemlig for en Nedsættelse af Skattebyrden for det store Landbrug. Fra vor Side vil vi møde den Tanke og det, der ligger bag nærværende Forslag, med al mulig Modstand og gøre opmærksom paa, hvad det er, man fra konservativ Side ønsker skal ske i denne Forbindelse.

Jeg kan derfor slutte med at udtale, at dette Forslag, som vi anser for uheldigt udformet og i sin Tendens ganske forkert, agter vi ikke paa nogen Maade at medvirke til at ophøje til Lov.

Rasmussen (Hvolbæk): Det konservative Folkeparti har sikkert ikke ved Udarbejdelsen af dette Forslag næret mindste Haab om, at det skulde faa Hjælp fra Det radikale Venstre til at gennemføre et Forslag af den Karakter, thi det siger sig selv, at de Anskuelse, man her gør sig til Talsmand for, er vi bestemte Modstandere af.

Princippet i Det konservative Folkepartis Forslag er, at man vil benytte de forhaandenværende daarlige Konjunkturer for Landbruget til at give dette en Skattelettelse. Det er et Forhold, vi fra Det radikale Venstres Side har vist Forstaaelse af. Vi har været med til at gennemføre konjunkturbestemte Amtsskatter, som paa det daarlige Tidspunkt for det danske Landbrug gav dette en klækkelig Skattelettelse, men vi vil under ingen Omstændigheder være med til at gennemføre en Skattelettelse, som er af den Karakter, at naar der igen kommer Opgangstider — og det haaber vi jo da alle, der skal komme —, er der en fast vedvarende Skattelettelse, som i Opgangstider med Ejendomssalg og skiftende Ejere vil bundfælde sig i forøget Prioritetsgæld. Den Politik oplevede vi i 1903 ved

Hartkornsskatternes Afskaffelse, og der er jo et gammelt Ord, der siger, at brændt Barn skyr Ilden; vi ønsker ikke at være med i et Eksperiment, hvor den Politik kan blive gentaget.

Derfor maa vi stille os som bestemte Modstandere af det Forslag. Det konservative Parti her møder med, men jeg føler Trang til at understrege, at dette ikke betyder, at vi ikke har Forstaaelse af Landbrugets nuværende Situation. Vi er ikke Teoretikere. Vi er gaaet med til, at der er blevet gennemført en Skattelettelse for Amtskommunerne paa 20 Mill. Kr. Det viser, at vi ikke er bundet af virkelighedsfjerne Ideer, men tager praktisk paa Forholdene, og det er ud fra vort praktiske Syn, vi ikke vil give Mulighed for, at den Situation paa ny skal komme til at foreligge, at Skatter til Samfundet bliver afløst af Renter til Kapitalen.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne behandlede dette Forslag alene som et Skattnedsættelsesforslag for Landbruget. Det er en Misforstaaelse. Hvis det ærede Medlem erindrer den Gennemgang af Forslaget, jeg foretog i sin Tid, vil han huske, at jeg paaviste, at i hvert Tilfælde $\frac{1}{3}$ af den Skattnedsættelse, det her drejer sig om, slet ikke vedrører Landbruget, men vedrører andre Ejendomsbesiddere, oven i Købet meget velhavende Ejendomsbesiddere.

Jeg skal, fordi der jo ikke kan være nogen her i Tinget, som ønsker, at jeg gaar ind i en datailleret Gennemgang af dette Forslag, der har været drøftet saa ofte, henviser alle, som maatte have Interesse for at se i Enkeltheder, hvordan Forslaget vil virke, til en Tale, jeg holdt her i Tinget i Samlingen 1931—32 — den findes Sp. 752.

Det glæder mig, at Venstres Ordfører (Rasmussen Flemløse) udtalte sin meget stærke Tvivl om, at man overhovedet kunde gaa den Vej, som Det konservative Folkeparti her er slaet ind paa, og naar jeg udtaler min Glæde derover, er det, fordi Venstrepartiet netop i Samlingen 1931—32 var Medforslagsstiller til et Forslag, der i alt væsentligt var det samme som det her foreliggende. Jeg erindrer ikke, om den ærede Ordfører for Venstre dengang var Medlem af det høje Landsting, men det er i hvert Tilfælde glædeligt, at man nu forstaar, at Lovforslag af den Art vil faa Virkninger, som det ikke gaar an at udsætte sig for.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. Rasmussen) sagde, at han var klar over, at man herigennem lagde Skatter